

313*

Παρακαταθήκη

φ. 174

/ Φ 178 /

/ 'Εβγαλμένη

/ και πάλι

/ 'Α. ι. 30ίο 1682

/ 'Αφῆκε ὁ μισερ Πέτρο ο διὰ ντεπό / ζιτο τομάρια 22 καὶ μπόλ / μπερη 19 1/2 /
σπόρκα / ὡς καθὼς εὐρίσκεται εἰσὲ φύ / λαξη ὥστε νὰ πέψη ὁ Θεὸς νὰ ἔρ / θη νὰν
τὰ πάρη ὀπίσω —
/ Νικολὸς 'Αναστάσιος.

314

Γενικὴ πληρεξουσιότης. Διαθήκη

φ. 175Γ-ν

/ Φ 179

/ [+] Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ 'Απρι-
λίου 15/ κα / τὰ τὸ παλαιὸν εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἐνε-
φανίστην / ὁ παναιδεσιμώτατος ἀφέντης πρὲ Μιχέλης Κορφιάτης λέγοντας πὼς
ἔπει / δὴν καὶ νὰ λογαριάζην Θεοῦ θέλοντος νὰ ταξιδεύσῃν διὰ τὰ μέρην τῆς χρι-
στια / νοσύνης ἡγου τὰ μέρην τῆς 'Ιταλίας διὰ τοῦτον συνλογιζόμενος πρὸς συμφέ-
ρον / τῆς ψυχῆς του καὶ πρὸς διόρθωσιν τοῦ τίποτές του καὶ τοῦ ὀφφικίου του ἀπο-
κατα / στήνειν καὶ ἀφήνει διὰ ἐπίτροπόν του καὶ καθολικόν του κουμέσον ὡς τὸ
ἴδι / ὄν του κορμὶ τὸν πολλὰ ἔκλαμπρο ἀφέντην Λουρεντζάκην Ντελλα-Ρόκκα / εἰς
κυβέρνησιν καὶ διόρθωσιν τῶν μπραγμάτων ντου στὰ γονικά του καὶ εἰς τ' ὀφφίτζι-
/ ὄν του ἡγου τῆς κουστωνδίας ὅτιν νὰ ἔχῃν ἐξουσία ὡς τὸ ἴδιόν του κορμὶν νὰ /
βάξην νὰ βγάξην κουντουβερνάρους εἰς τὰ πράματάν του ὅλα τόσον στὰ γονικάν του /
ὡσὰν καὶ εἰς τ' ὀφφίτζιόν του καὶ νὰ μαζώνῃν τὰ εἰσοδήματάν τῶν αὐτῶν πραγμά-
/ των καὶ μαζώνοντάς τα νὰ τὰ δίνη τῆς μητέρας του τῆς κερά Γουλιάμας νὰ τὰ
τρώ / γην μαζὶν με τὴν ἀδελφήν της τὴν κερά Κατερίνα ἡγου τὴν θείαν του νὰ τὰ
τρώσιν / καὶ οἱ δύοον τος ἕως φόρου ζωῆς τος ἕως ὅπου νὰ λείπῃν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης

*'Η πράξη αὐτὴ εἶναι γραμμένη σὲ μικρὸ φύλλο χαρτί, ποὺ παρεντίθεται στὰ φύλλα 173-175.
Στὸ ἀριστερὸ περιθώριον ἀναγράφεται: φ. 178.

τοῦ / Μιχέλης καὶ ἐρχόμενος νὰ εἶναι πάλι νοικοκύρης ὡς καὶ τὸ πρῶτον. Εἰ δὲν ὁ
 Θεὸς νὰ μὴν τὸ / κάμη καὶ τύχη του θάνατος ἐκεῖν ὅπου πάγειν τὰ πράματα τὰ
 γονικὰν του νὰ τὰ τρῶ / σιν ὡς ἄνωθεν ἀποθανώντας μίας τῆς ἄλλης καὶ μετὰν
 τὴν ντελευτὴν καὶ τῶν / ἐδυονῶν ἀδελφάδων νὰ εἶναι τὸ σπίτιν τὸ ἀνώγειν καὶ τὸ
 κατώγειν ὅπου ἔχουν ἄγο / ρὰ ἀπὸ τὸν ἀφέντη τὸν Καντόρε τοῦ ἄνωθε ἀφέντη Λου-
 ρεντζάκην ἐδικὰν του / διὰ πολλὰς χάρες καὶ καλωσύνες καὶ ὀμπλιγατζιόνες ὅπου
 τοῦ ἐγνωρίζειν αὐ / τινοῦ καὶ τῶν γονέων του. Ἀκόμη καὶ τὸ χωράφιν ὅπου ἔχειν
 εἰς τὸ Γύριν ἀπὸ τοῦ πατέραν του / σύνμπλι / ο Γεωργά / κη Μπελώ / νια / καὶ
 αὐτὸν ἐδικὸν του, ἀκόμα καὶ τὸ χωράφιν ὅπου ἔχειν εἰς τὴν Κάππαριν καὶ αὐτὸν / ἐδι-
 κὸν του, ἀκόμα τὸ χωράφιν ὅπου ἔχειν εἰς τὰ Καλαμούρια τὸ σύνμπλιο τῆς κερά /
 Ζαμπέτας τοῦ Ἀναπλιώτην, ἀκόμα καὶ τὸ χωράφιν ὅπου ἔχειν εἰς τὸ Ἀγερσανίν
 μέ / τὸ πηγάδι του καὶ μέ σκαμιές τὸ ἔχειν ἀπὸ τῆς θείας του τὸ σύνμπλιο τοῦ μισερ
 Μάρκου Μπά / λίου, ἀκόμα ἔχειν καὶ ἓνα σπίτιν εἰς τὸ χωργιουδάκιν τοῦ Ἀγερ-
 σανίου εἰς / τὸν Ἄ / γιον Ἰωάννην / [[τὴν Μπανα / γία λεγομένην Ἀγιαρσα-
 νιώτισσαν]] τὸ σύνμπλιο τοῦ Ἰωάννη Σκουλάτου. Τοῦτα ὅλα τὰ ἄ / νωθεν τὰ
 ἀφήνειν τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Λουρεντζάκην ὡς ἄνωθεν εἴρηται ἀφήνοντάς / του καὶ
 κοντετζιόνες ὅτιν νὰ βάνη ἓνα παπᾶ νὰ τοῦ κάνη δύο λειτουργίες τὸν κάθε μὴ / να,
 κάθε Δευτέρα τὴν μπρώτην τοῦ μηνὸς νὰ τὴν κάνη εἰς τὸ ἀλητάριον τοῦ Σάν Μι-
 κα / ἔλε καὶ τὴν ἄλλη κάθε μπρῶτον Σάββατον τοῦ μηνὸς νὰ τὴν κάνη εἰς τ' ἀλετάριο
 μανγγιό / ρε τῆς [κ]κουράς μας τῆς Μητροπόλεως διὰ τὴ ψυχὴν του αὐτινοῦ καὶ
 τῶν γονέων του καὶ τῆς θείας / του. Ἀκόμα ἀφήνει του ὀμπλίγον νὰ δώσῃν εἰς τὴν
 κυρία μας τὴν Μητρόπολη νοῦς ρεαλίου λά / διν καὶ δύο ρεαλίω κερὶν μετὰ τὴν
 ἀποβίωσιν τοῦ αὐτοῦ ἀφέντην πρὲ Μιχέλην, ἀκό / μα θέλει κατέχειν πῶς ἔχων πέντε
 ρεάλια παρμένα ἀπὸ τὸ μαστρὸ Νικόλα Ἀτταλ[ειώτη] / διὰ πινομήν πού τοῦδωνα
 τὸ πρᾶμα τοῦ Ἀγερσανίου καθὼς διαλαβάνει τὸ γράμμα / πού ἔχομε καμωμένον
 εἰς τὰς πράξεις τοῦ ἴδιου νοταρίου καὶ ἐπειδὴν καὶ νὰ μὴν ἑταιριά / σαμε νὰ κάμη
 τὸ πρᾶμα καθὼς ἐπομείναμε ἐπομείνασιν ἀπάνω μου τὰ πέντε ρεάλι / α καὶ χρωστῶ
 του τα καὶ κρατεῖν τὸ ἴδιο πρᾶμα καὶ κάνει του καὶ τρῶμε τὴ νιτράδα μαζὶν καὶ
 δώνοντάς / του τὰ πέντε ρεάλια νὰ παίρνη τὸ πρᾶμα ὀπίστων εἰς τὸ χέρι σου καὶ τὰ
 ἐξῆς. Ὅθεν ἡ παροῦσαν / του πιτροπικὴν θέλεις νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχά-
 λαστην ἕως οὗ νὰ πάγην νὰ ἔλθην, εἰ δὲ / ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ κάμην καὶ τύχην του
 θάνατος νὰ γίνεται καὶ νὰ τελειώνεται ὡς διαλαβάνει ἡ πα / ροῦσαν πιτροπικὴν
 πλὴν εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τὴν ἐβεβαιώνειν καὶ ὑπὸ χειρός τουν καὶ / μέ
 ἀξιόπιστους καὶ παρακαλετοὺς μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρός τος ἐδῶ
 παρὼν / καὶ ὁ ἄνωθεν ἄρχο Λουρεντζάκης καὶ ἀτζετάρειν ὡς ἄνωθεν —
 / — πρὲ Μιχέλης Κορφιάτης στέργω καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν.

/ — Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Παξιμάδης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

/ — παπᾶ Γεώργης Σπανὸς μαρτυρῶ ὡς ἄ(νω)θε

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

/ 1683/ Μαγίου 13/ ἦρθεν ὁ ἄνωθεν / πρὲ Μιχέλης καὶ εἶπε / ἐμένα τοῦ νοτάρ-
ριου καὶ τῶν / μαρτύρων ὅτιν ν' ἄνου / λάρων τὴν ἄνωθεν πιτρο / πικὴ σὰ νὰ μὴν
ἤθελε γέ / νει ποτὲ καὶ ἔττι τὴν ντεσ / πενιάρων καθὼς μοῦ πῆ / καὶ ἔκαμε καὶ
γράμμα ὑπὸ χειρό / ς του καὶ ἀνουλάρει τη βαλμένο εἰς / τὴ μάνα ποὺ εἶναι καὶ
τ' ἄλλα γράμμα / τα τὰ ξένα ποὺ μοῦ δώνου.

315

Μαρτυρία

φ. 175^v

/ Ἐβγαλμένη

/ + 1683/ ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 19/ τὴν σήμερον ὁ μισὲρ Ντομένεγος Βέγιας
ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ ἀφέντη Φραν / τζεσκάκη Ντεσντὲ μαρτυρᾶ καὶ λέγειν πὼς καπι-
τάροντας εἰς τὸ μετόχιν εἰς τὴν κατοικία τοῦ ἄ / νωθεν ἀφέντη Φραντζεσκάκην
τὸν ἀπερασμένον Ὀκτώβριο ἔτυχε ἐκεῖ καὶ ὁ κουντουβερνάρης / τοῦ ἄνωθεν Ντεσπὲ
ὁ Ἰωάννης τοῦ Κωσταντῆ Κουρουγενάκην ὁ ὁποῖος Φραντζεσκάκης τοῦ εἶπε τοῦ
αὐ / τοῦ κουντουβερνάρη του τοῦ Ἰωάννη ὅτιν κουντουβερνάρη ἐγὼ θὲ νὰ βάλω νὰ
ἀποκόψουν τὶς ἐλιές / μας χῶρια ἀπὸ τὴν ἀποκοπὴ τοῦ βοῖβόντα καὶ ἀτζετάρεις
ὅ,τιν τὶς ἀποκόψουν νὰ μοῦ / ἀπιλογᾶσαι καὶ νὰ μοῦ δώνης καὶ τὸ λάδι μὲ τὸ ἐδι-
κό μου καρτοῦτζο. Ἔττι λέγειν ἐπιλογήθην ὁ αὐτὸς Ἰωάννης καὶ εἶπεν του πὼς
ἀτζετάρειν ὅσον τὶς ἀποκόψου οἱ ἀποκοπτάδες ποὺ βάλει καὶ εἶ / πεν του λέγειν
πὼς τοῦ χρεωστεῖν καὶ ἓνα ρεάλιν καὶ εἶπε ναὶ ἔττι εἶναι ἡ ἀλήθεια χρωστῶ σου το.
Τοῦ / τον μαρτυρᾶ καὶ τοῦτον λέγειν ὁ ἄνωθεν μισὲρ Ντομένεγος ἐνμπροσθεν
τῶν κάτωθεν ἀντιμαρτύρων.

/ — παπᾶ Γεώργης Σπανὸς ἀτιμάρτυρας ἄνωθε —

/ — Μᾶρκος Χιάμης ἀτιμάρτυρας ὡς ἄνωθε

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

